

Marco Lozza: *Manuale Practico dello Spinone*. Club Italiano Spinonin julkaisu.
Suom. Salla Finnilä. Kaikki oikeudet pidätetään. Lähde mainittava lainattaessa.

SPINONE JA MAASTOKOKEET

On muistettava, että meillä on nykyään hyviä metsästäviä spinoneita – joilla ovat vieläpä säilyneet kaikki rodun ominaisuudet – sen ansiosta, että rodun esi-isät ovat aikoinaan menestyneet käyttökokeissa erinomaisesti. Jotta olisi hyvä todennäköisyys saada hyvä metsästyskoira, koiran täytyisi aina polveutua kokeissa hyvin menestyneistä koirista, voittajista. On ymmärrettävä, mitä tarkoittaa *“Hyvä veri siirtää parhaita ominaisuuksia”* (G. Grizziotti).

Tärkein ominaisuus, joka kokeeseen osallistuvasta koirasta tulisi ehdottomasti ilmetä, on riistainto: koiralla täytyy olla perustavanlaatuinen asenne ja pyrkimys siihen, että haku johtaa riistalle. Kokeet tai harjoitukset eivät suinkaan ole kävelylenkki puistossa etsimässä kiinnostavia hajuja kuseksittavaksi. Koiran tulisi heti irti päästyään *“alkaa töihin”* täysin keskittyneenä ja hakea järjestelmällisesti koko käytettävissä oleva hakualue.

Haussa spinone kulkee yläpäisesti ja aina tiiviisti tuuleen, ja sen tulisi toimia pääasiassa hajuaistin perusteella. Se voi välillä lyhyesti tarkastaa hajun lähempää maata niissä erityistapauksissa, joissa riistanhaju heikkenee.

Spinonen hakutapa ei perustu tiettyyn etäisyyteen tai säännölliseen geometriseen kuvioon; päinvastoin koira voi poiketa matkallaan, se voi palata tarkastamaan lupaavan hajun tai poiketa tarkastamaan jonkin nurkkauksen, risukon tai metsäsaarekkeen uudestaan. Tämä on luontaista monipuoliselle metsästyskoirarodulle.

Kuten sanottu, koiran haussa käyttämä askellaji on nopea, rytmikäs ravi. Koira laukkaa palatessaan hausta tai maastossa, jossa on korkeaa kasvillisuutta, mutta vaihtaa takaisin luonnolliseen askellajiinsa – raviin – heti kun se vain on mahdollista. Ravi on spinonen arvostettu ja rodulle tyypillinen askellaji.

Koiran ja ohjaajan välisen yhteistyön tulisi olla mahdollisimman luonnollista niin, ettei ohjaaja joudu häiritsevästi kutsumaan koiraa koko ajan. Koira ja ohjaaja viestivät toisilleen pienin elein; silmänisku ja hännän heilautus riittävät pitämään koiran ja ohjaajan täydellisesti samalla aaltopituudella.

Riistaa kohdatessaan spinone pysähtyy vakaaseen ja kestävään seisontaan, kuten muutkin seisijat. Spinonen seisonta on riistalle tultaessa hyvin ilmaiseva: se jää pysyvästi asentoon ja liikkuu varovasti eteenpäin pää ylhäällä, kuono loivasti maata kohti ja häntä liikkumatta vaakasuorassa.

Riistan ilmaiseminen maaten, istuen, jäykistyen täysin liikkumattomaksi paikalleen tai pään kantaminen *“vasaramaisesti”* ja heiluva häntä eivät missään nimessä ole tyypillisiä seisovalle spinonelle.

Jos maasto, tuuli ja riista suinkin sallivat, haun täytyy kestää tarkkana, valppaana ja epäroimättä yhtäjaksoisesti mahdollisimman pitkään. Tämä voi vaikuttaa itsestään

selvältä, mutta täytyy muistaa, että kun koira esitetään virallisessa kokeessa, tuomari pyrkii soveltamaan kokeen sääntöjä metsästyskoirarodun mukaan oman tietämyksensä puitteissa.

Spinonelta tulee vaatia koekäyntiä ja tulosta. Koiran on oltava rauhallinen riistan lähtiessä ja ammuttaessa ja käsitellä riistana niin lintuja kuin jäniksiäkin.

Marco Lozza on spinonen italialaisen rotujärjestön, Club Italiano Spinonin (C.I.Sp.), puheenjohtaja. C.I.Sp. on perustettu vuonna 1973 jatkamaan Famiglia dello Spinonen (1949) työtä rodun käytön, jalostuksen ja tunnettuuden edistämiseksi.